

KURIER Popularny

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Rok III Nr 150 (581)

Łódź, piątek 6 czerwca 1947 r.

CENA 3 ZŁ

ŁADUNEK DYNAMITU na biurku Bevina

11 bomb przesłano ministrom w Londynie

LONDYN (PAP). Policja brytyjska oblicza na 11-ogólną liczbę listów z materiałem wybuchowym przesłanych wybitnym osobistościom brytyjskim. Wśród odbiorców listów znalazł się również minister spraw zagranicznych Bevin.

Dodatkowe wyjaśnienia senatora Vandenberg'a w sprawie pokoju z Niemcami

WASZYNGTON, (PAP) — W toku dyskusji nad traktatami pokojowymi z b. satelitami osi senator republikański Vandenberg oświadczył dodatkowo, że ewentualność odrębnego pokoju z Niemcami jest „sprawą bledzią”, brana pod uwagę tylko w ostateczności.

Czechosłowacja zaprosiła 500 dzieci polskich

PRAGA (PAP). Rząd czechosłowacki postanowił zaprosić do Czechosłowacji na wywczas 500 dzieci polskich na koszt ministerstwa opieki społecznej.

Nasze stanowisko

Obečna polityka zagraniczna Anglii wywołuje ożywione komentarze prasy światowej. Mówi się o „zwróceniu”, używając tego bardzo wygodnego określenia nie wymagającego głębszych przemyśleń. W rzeczywistości nie mamy do czynienia z ZASADNICZĄ ZMIANĄ POLITYCZNEJ LINII. Traktat handlowy angielsko-polski, będący głównym argumentem przytoczonym na potwierdzenie takiej tezy, był od dawna już przygotowany. Traktat jest oznaką, że „Foreign Office” powraca do jednego z kanonów, polityki brytyjskiej — oparcia się o traktaty na wschodzie Europy, gdy tylko staje się to możliwe i potrzebne.

Nie słyszeliśmy, aby ostatnio zaszyły jakieś poważniejsze zmiany między funkcjonariuszami „Foreign Office”. Bevin nadal ponosi odpowiedzialność za politykę zagraniczną. W tych warunkach nie można stwierdzić, by zmieniły się poglądy. Można jedynie dojść do wniosku, że politycy powracają do klasycznych zasad, spowodowanych zmianą warunków. Czynnikiem tego rodzaju była Konferencja Moskiewska. Faktem jest, że do kompromisu nie doszło i obecnie — aż do konferencji w Londynie w listopadzie działa czynnik czasu. W. Brytania zużytkowuje ten okres dla manewrowania, dla wzmocnienia pozycji dyplomatycznych i zwiększenia swych szans. Robi to tym zawzięciej, że wbrew pewnym kołom amerykańskim nie wierzy ani w wojnę, ani nawet w potrzebę wprowadzenia groźby wojny do gry dyplomatycznej.

Należy zwrócić uwagę na różnice dzielące W. Brytanię i Stany Zjednoczone. W rzeczywistości nie mamy tu do czynienia z czynnikiem przypadkowym, jest w tym coś głębszego i trwalszego. Jest to naturalne przeciwstawienie się oparte o głębokie, istotne przyczyny. Anglia czerpie wszelkie środki materialne z imperium rozrzuconego po świecie. St. Zjednoczone znajdują główne bogactwa u siebie i potrzebują kolonii mniej dla eksploatacji ich zasobów, lecz przede wszystkim jako rynki zbytu. Są to refleksje, jakie poczynili obserwatorzy brytyjscy, najbardziej realistyczni spośród polityków i wyciągnęli odpowiednie wnioski.

Listy otrzymali również minister handlu, sir Stafford Cripps, lord pieczęci prywatnej Greenwood, minister aprowizacji John Strachey, rzeczoznawca do spraw Środkowego Wschodu — gen. sir Edward Spears, b. dowódca wojsk brytyjskich w Palestynie — gen. sir Evelin Barker, b. wysoki komisarz w Palestynie — sir Harold Mac Michael i sekretarz stanu do

spraw finansowych w ministerstwie wojny — J. Feeman.

Ponadto, jak słyhać listy otrzymał b. minister Eden i ambasador brytyjski w Paryżu Duff Cooper.

Krażyły również pogłoski, zdementowane zresztą przez prasę, jakoby jeden z listów z materiałem wybuchowym został skierowany do króla Jerzego. Zaden z ładunków wybucho-

wych nie eksplodował, jednakże rzeczoznawcy Scotland Yardu orzekli, że naboje, z których każdy zawierał po 100 gram celignitu, były dostatecznie silne by ciężko zranić a nawet zabić odbiorcę.

Policja kontynuuje dochodzenie w tej sprawie.

Najbardziej prawdopodobną wersją jest — jak się zdaje, że nadsyłanie listów jest dzie-

Truman

niezadowolony z rozwoju sytuacji na Węgrzech

WASZYNGTON (PAP). Przemawiając na konferencji prasowej prezydent Truman wyraził swe niezadowolone z powodu sytuacji na Węgrzech. Oświadczył on, że departament stanu prowadzi w tej sprawie dochodzenia.

BUDAPESZT (PAP). Przedstawiciele Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych wystosowali do generała Świeridowa, przewodniczącego alianckiej rady kontrolnej na Węgrzech list z prośbą o zaznajomienie ich z aktami sprawy b. premiera Węgier — Nagzy'ego.

łem żydowskiej organizacji terrorystycznej, operującej w Włoch.

Władze zastosowały najbardziej idące środki ostrożności.

Wszyscy wybitni politycy brytyjscy zostali specjalnie ostrzeżeni.

Na poczcie, w portach i na lotnisku wprowadzono ścisłą kontrolę.

CORAZ WYŻEJ

W pogodne dni ludność miast każdą wolną chwilę stara się spędzać na słońcu. Najbardziej z przyjemności letnich cieszą się dzieci i młodzież.

Przeciwnicy faszystów muszą odejść...

WASZYNGTON (PAP). Biały Dom komunikuje, że z dniem 1 lipca ustąpi zastępca sekretarza stanu do spraw Ameryki Łacińskiej — Braden.

Braden objął swe stanowisko w sierpniu 1945 r.

Wiadomość o jego dymisji została opublikowana nazajutrz po podaniu do wiadomości przez Biały Dom, że Stany Zjednoczone gotowe są podjąć ro-

kowania z Argentyną, jak i z innymi republikami Ameryki Łacińskiej o zawarciu paktu wzajemnej obrony.

Braden był przeciwnikiem reżimu Perona w Argentynie.

Niemcy chcą wojny

LONDYN (PAP). Korespondent Agencji Reutersa donosi z Berlina, że na fali 30 m pracuje tajna radiostacja nazywająca się „Stacja im. Bormana”.

Rozgłosiła ta rozpowszechnia różne alarmujące pogłoski wojenne.

Deportacja Polaków przedmiotem interpelacji w Izbie Gmin

LONDYN (PAP). W Izbie Gmin — minister wojny Bellerger odpowiadał na pytania dotyczące wypadków deportacji Polaków z Anglii do Niemiec.

Minister oświadczył, że spośród tych żołnierzy polskich, którzy ani nie chcą wrócić do kraju ani też wstąpić do PKPR — przesiedlono do Niemiec 105.

Posłowie opozycji stwierdzili, że deportacja żołnierzy polskich do Niemiec jest niesprawiedliwa i nielegalna.

Minister zaznaczył, że członkowie polskich sił zbrojnych, którzy odmówili przejścia do życia cywilnego za pośrednictwem PKPR — z natury rzeczy podlegają nadal dyscyplinie wojskowej. Mogą oni, jeżeli chcą, wyemigrować — jednakże na własny koszt.

Wreszcie minister dodał, że Polacy którzy nie chcą podjąć żadnej decyzji wykazują niewdzięczność wobec rządu brytyjskiego.

Niemożliwe jest utrzymywa-

nie na dalszą metę w Anglii tych członków polskich sił zbrojnych, którzy nie chcą znaleźć sobie pracy za pośrednictwem PKPR.

Francja piętnuje filoniemiecką politykę Anglosasów

PARYŻ, (PAP) — Francuska opinia publiczna przyjęła nieprzychylnie wiadomość, że urząd niemiecki ma przejąć wkrótce zarząd kopalni Zagłębia Ruhry z rąk władz brytyjskich.

Rozporządzenie to traktowane jest w Paryżu jako jeszcze jeden krok na błędnej drodze politycz-

nej, opartej na „zaufaniu do Niemców”.

Francuzi nie godzą się z polityką anglosaską, która dąży do możliwie najszybszego odbudowania władz niemieckich o kompetencjach gospodarczych i politycznych.

460 tysięcy litrów wód gazowych miesięcznie wypijają mieszkańcy Łodzi

Mimo, że brak wody w Łodzi daje się we znaki niejednemu mieszkańcowi naszego miasta, że musi on dźwigać wiaderko wody z Piotrkowskiej na Gdańską czy Wólczańską, to pragnienie może zawsze zaspokoić w pierwszym napotkanym kiosku czy sklepiku. Z nastaniem upalnych dni, kiedy straciła swą popularność herbata, a nawet czarna kawa, woda bezkafelkowa króluje na wszystkich kawiarnianych stolikach i ładach sklepowych.

Nie martwi nikogo i nie zastanawia w chwili pragnienia przysłowiowe uderzenie do głowy, ani stosunkowo wysoka cena zawartości niewielkiej, dobrze zabezpieczonej butelki, bo woda gazowa nie szkodzi na żołądek po najbardziej niedobrym nawet menu.

Jak wygląda produkcja tego wspaniałego nektaru?

CUKIER, WODA I TROCHE CO₂

W jednej z większych wytwórni łódzkich wód gazowych Powszechnej Spółdzielni Spożywców nie odczuwa się letniego skwaru. Duże, widne lub ponure sale wypełnia słodkawy zapach syropu. To w kotle rozpływa się cukier. Następnie oczyszcza się go, miesza z barwnikami i już zaprawa do lemoniady i oranżad gotowa.

Jedną, niezbyt nawet skomplikowaną, maszyną to właściwie całe mechaniczne urządzenie wytwórni. — Pompa ssąco-tłocząca doprowadza zwykłą wodę — do filtrów, skąd przesyła się ona do kotła zwanego saturatorem w którym następuje wymieszanie wody z kwasem węglowym doprowadzonym do tego saturatora przez gumowe rurki. Gotowa już woda sodowa przeprowadzana jest do t. zw. obciążarki tj. maszyny, która napełnia butelki czystą wodą sodową, względnie lemoniadą, o ile obsługujący maszynę robotnik, doprowadzi pociąganiem „rączki” znajdujacej się w innym naczyniu zabarwiony syrop. Butelki natychmiast zamyka się, aby za chwilę po nalepieniu etykiety wstawić do skrzyni i odesłać do sklepu.

BUTELKI I TYLKO BUTELKI
Specjalne urządzenie posiada umywalnia, gdzie butelki

pochodzące ze zwrotów moczysię w ciepłej wodzie, odkleja etykiety, nakłada na mechaniczne szczotki, które dokładnie szorują każde z osobna naczynie, po czym płucze się je na mechanicznej płucze.

Praca przy myciu butelek jest zmechanizowana. Jednakże robotnik obsługujący maszynę, bierze każdą z osobna butelkę do ręki przegląda i odstawia. Jeśli we wszystkich wytwórniach wód gazowych przykłada się tyle uwagi do mycia butelek co w PSS możemy być spokojni, że napój otrzymujemy w stanie nie budzącym wątpliwości.

PSS nie napełnia również syfonów. Przed wojną już zostało wydane zarządzenie zabraniające używania syfonów, ponieważ nie są one zbyt higieniczne, a często nie oczyszczono

ne wewnątrz przez długi okres czasu psują smak i wartość płynu.

460 TYS. LITRÓW

Rola wytwórni ogranicza się więc do mieszania wody z dostarczanym przez specjalne wytwórnie, kwasem węglowym i syropem, to też produkcja tego artykułu jest wysoka i potrafi zaspokoić potrzeby tak wielkiego miasta jak Łódź.

W Łodzi reprezentowane są

wszystkie trzy sektory przemysłu na odcinku wód gazowych. Sektor państwowy zrzesza wytwórnie wielkie jak np. dawniej Kellicha, prywatny drobne, dość liczne na ogół firmy, oraz spółdzielczy reprezentowany jest przez wzorową, według wszelkich wymagań higieny utrzymaną wytwórnię PSS.

Wszystkie te wytwórnie w ciągu maja wyprodukowały ponad 460 tys. litrów wód gazowych.

Kardynał Griffin w Łowiczu

ŁÓDŹ, (PAP). — Wyjątkowo wspaniale wypadły doroczne uroczystości Bożego Ciała w Łowiczu, a szczególnie procesja, w której udział wzięła ludność okolicznych wsi w strojach regionalnych. Do Łowicza przybyły liczne wycieczki z Warszawy i Łodzi.

Procesja, która obeszła ołtarz, ustawione na Starym Rynku, przylądowały się tłumy wycieczkowiczów i miejscowej ludności. W procesji wzięły również udział — przybyły do Polski — prymas Anglii kardynał dr Griffin w towarzystwie ks. biskupa Choromańskiego.

Uroczystości Bożego Ciała rozpoczęły tradycyjne „Dni Łowicza”, trwające od 5 do 12 bm. W programie „Dni” przewidziano szereg imprez regionalnych, otwarcie wystawy miejscowego przemysłu ludowego oraz zwiędzanie parku w Arkadzi muzeum w Nieborowie.

Ciekawy eksperyment chirurgów Oko skazanego na śmierć przeszczepiono ślepcom

W jednym ze szpitali amerykańskich dokonano ostatnio ciekawej operacji, mianowicie

rogówką oka skazanego na śmierć zbrodniarza podzielono na dwie części i przeszczepiono do oczu dwóch ślepców. Lewe oko skazańca nie mogło zostać wykorzystane, ponieważ było uszkodzone podczas bójk. Rezultat operacji będzie wiadomy dopiero po pewnym czasie.

Chirurgzy jednak, którzy dokonali tego oryginalnego zabiegu pełni są najlepszymi nadziei i twierdzą, że młodszy z pacjentów — 40 letni mężczyzna — będzie napewno widział na jedno oko. Większe wątpliwości mają co do drugiego, który liczy już przeszło 70 lat, jednak

że przypuszczalnie, jeśli nie będzie widział normalnie, to w każdym razie odróżni światło od cienia i kontury przedmiotów.

Skazaniec, młody elektrotechnik, karany już kilkakrotnie za bandytyzm był powiadomiony o mającej nastąpić po jego śmierci operacji, na którą przyjął, prosząc tylko, by oko jego ofiarował niewidomym mężczyźnie, a nie kobietom, gdyż — jak twierdził — kobiety złamały mu życie i sprowadziły na złą drogę, która doprowadziła go do krzesła elektrycznego.

Czytelnictwo wzrasta 55 bibliotek samorządowych w woj. łódzkim

Dotychczasowe prace nad stworzeniem odpowiedniej sieci bibliotek samorządowych doprowadziły do stworzenia i uruchomienia 55 bibliotek, z czego 14 powiatowych, 16 miejskich i 25 gminnych z liczbą ponad 61 tys. dzieł. Dużą pomoc w akcji bibliotecznej wykonało Ministerstwo Oświaty, które w roku ubiegłym udzieliło bibliotekom w woj. łódzkim subsydium w formie książek wartości 2.500.000 zł, a w roku bieżącym dalsze subsydium w formie 170 książek dla każdej z istniejących bibliotek. Jeżeli chodzi o fundusze na cele bibliotek, które sięgają ogólnej su-

my ponad 9 milionów zł, to złożyły się na nie poza dotacjami Min. Oświaty, m. in. dotacje samorządu — 1.850.000 zł, ofiary społeczeństwa, zebrane w „Tygodniu książki” — 3.400.000 zł i dotacje władz szkolnych — 1.100.000 zł.

Obecnie nad bibliotekami większą opiekę roztoczą Rady Narodowe. Wojewódzka Rada Narodowa prelinowała w tym roku 1 milion zł na zakup książek i subwencjonować będzie wojewódzki kurs dla bibliotekarzy. Również Terenowe Rady Narodowe prelinowały na zakup książek po ok. 100 tys. zł.

DNIA 1. VI. 47 ROKU ZMARŁA PO KRÓTKICH
CIERPIENIACH

a. t. p.

Dr med.

Sobolewska-Piotrowska Ludwika

PRZEŻYWSZY LAT 50

DZIĘKI WYBITNEJ INDYWIDUALNOŚCI POZOSTAWIŁA PACJENTÓW UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ W NIEUTULONYM ŁALU.

LEKARZE I PERSONEL ADMINISTRACYJNY
ORAZ APTEKI OBWODU WIDZEW.

Rzucił mi w twarz tę obelgę w obecności załogi, wołając, że wszystkie Francuzki to ulicznice i że tylko taki człowiek jak on, umie je ujarzmić. Majtkowie nie mogli skarżyć się na nudy. Publiczne sceny małżeńskie stanowią chyba nielada atrakcję na trans portowen! Tylko szef mechaników nie uważał wy stąpienie mojego męża za zabawne i odważył się powiedzieć mu to otwarcie. Był to poczciwy staruszek z Korfu... Posłałam stąd pudełko słodyczy dla jego dzieci...

— Punkt kulminacyjny całej historii rozegrał się w cieśninie Messyńskiej między szlakami prowadzącymi do Marsylii i Gibraltaru. Zwracając się na wschód, by minąć wyspy Liparyjskie od południa i przepłynąć koło Palermo, w chwili ostatecznego poniechania trasy, prowadzącej do Francji, mój mąż dostał istnego ataku szału. Jakką się, z usta-

mi pełnymi piany, pokazywał mi morze, wrzeszcząc, że znajdujemy się o 500 mil od Marsylii i że on nigdy nie zwróci mi wolności... Cała załoga patrzyła na niego w osłupieniu. Tym razem nikt się już nie śmiał... Ludzie zaczęli obawiać się o własną skórę, widząc, że statek znajduje się w rękach szaleńca, furiata, zakazanego nienawiścią. Cały był okryty potem, dusił się i chętnie, naprawdę o mało nie czułam litości nad nim. Pokazałam mu oddalające się za nami białe domki Reggio i rzekłam spokojnie:

— Jeśli w drodze powrotnej będę się jeszcze znajdować na twoim statku nie przepłyniesz przez cieśninę: w pierw zabiję cię!

Proszę mi wierzyć, że uspokoił się natychmiast. Wiedział doskonale, że bylam w stanie spełnić tę obietnicę. Ludzie, którzy nienawidzą się, znają się wzajemnie do głębi: jest im to potrzebne, by krzywdzić się nawzajem... Od tej chwili rolę zmieniły się. Mój mąż brawurował jeszcze, ale widziałam, jak nęka go nienawiść i strach przede mną... Przybywszy do Cardiff nie zamknął mnie w kajucie, tak jak to obiecywał, ale ignorował mnie kompletnie. Widocznie miał nadzieję, że zniknę sama i w ten sposób oszczędzę mu kompromitacji przed załogą. Ale nie miałam zamiaru tego uczynić. Przysięgam sobie, że doprowadzę go do tego, że sam dowiedzie mnie do bulwaru... I dopięłabym swego!

— Z położenia statku w momencie nadania wezwania o ratunek można wnioskować, że miał zamiar dowieźć panią do Bordeaux — rzekł Renaud. — Gdzie właściwie zapała was burza?

— Zdaje mi się, że przy Belle-Ile. Stało się to tak nagle, że mój mąż stracił głowę. Miałam jeszcze co do niego jedno złudzenie: wierzyłam, że jest prawdziwym marynarzem. Ja sama, będąc dzieckiem pływałam na kabotażniku z moim ojcem, więc znałam się trochę na ludziach morza. Po upływie niespełna godziny wiedziałam już, co mam o nim myśleć: gdy tylko sytuacja stała się poważna, zaczął biegać po statku krzyżując i przeklinając załogę. Rzucił dwadzieścia zwariowanych rozkazów jednocześnie. Ludzie wzruszali ramionami, nie patrząc nawet na niego. Teraz z kolei ja zaczęłam się bawić. Przy każdej opadającej fali wołam do nich, że bez wątpienia utoną wszyscy, że statek zostanie strzaskany, że szalony kapitan sam powrzuci ich do morza. I mnie także ogarnęło jakieś szaleństwo: był to atak zimnicy, który powalił mnie wraz z pierwszą kroplą deszczu. Miałam czterdzieści stopni gorączki i trwałam ciągle na pokładzie, którego za nie w świecie nie chciałam opuścić. Gdy maszt zламаł się, zaczęłam klaskać z radością!

